

Sider i Udvalget er vist Imødekommen. Jeg tror, at det, der nu staar os imellem, er ikke Ting af større Betydning, end at vi maa kunne jævne dem, saa at det kan lykkes os at faa gennemført denne Lov i indeværende Rigsdagssamling. Det vilde i mange Maader være heldigt at faa en Lov som denne gennemført, thi saa længe denne Sag har staaet paa Dagsordenen, har den skabt usikre Forhold paa flere Omraader. Jeg skal saaledes henvise til København. Her har det været saaledes, at man ikke egentlig har vidst, hvorledes man skulde stille sig med Hensyn til sine Dispositioner overfor Fremtiden, men kunde denne Lov nu blive gennemført, vilde der være skabt et noget mere sikkert Grundlag for vore Foranstaltninger for Fremtiden.

Der er stillet en Række Ændringsforslag til Loven, og jeg tror, at disse Forslag ere for en stor Del Forbedringer. Det Grundlag, der var forelagt fra Ministerens Side, har for saa vidt vist sig at være godt, som Udvalget har kunnet arbejde videre derpaa og har kunnet stille sine Ændringer dertil. Ved første Behandling betonedes jeg, at det, det først og fremmest kom an paa her, var at varetage de sanitære Interesser, den pekuniære Side af Sagen maatte staa i anden Række, og de Ændringer, der ere stillede her, gaa ogsaa i alt væsentligt ud paa at varetage de hygiejniske Interesser, og jeg tror, at disse Ændringer ville forbedre Loven i den Henseende. Der er saaledes Ændringsforslaget under Nr. 3, som gaar ud paa, at Dyrene skulde synes i levende Live og ogsaa umiddelbart efter Slagtningen. Det anser jeg for at være en meget stor Forbedring ved Loven. Skal man have et virkeligt betryggende Syn, er det nødvendigt, at man kan syne Dyrene i levende Live og straks efter Slagtningen. Endvidere henleder jeg Opmærksomheden paa Ændringsforslaget under Nr. 14, der vedrører Renligheds- og Sundhedsforhold i Slagterierne. Det er sikkert nok, at ude omkring i mange af vore Slagterier ere Renlighedsforholdene ikke saa gode, som de burde være, og hvor Talen er om Behandlingen af et saa vigtigt Næringsmiddel som Kød, kan man med Rette forlange, at der vises den fornødne Renlighed, og at der kræves betryggende Sundhedsforhold, særlig fra det Personales Side, der arbejder paa disse Steder. Det vil nu kunne lade sig gøre, idet Justitsministeren bliver bemyndiget til at udstede et saadant Regulativ, selv om det ellers ikke var hjemlet efter de stedlige Sundhedsvedtægter.

Under Nr. 17 findes det Ændringsforslag, som jeg anser for det vigtigste af dem alle, og som det glæder mig særdeles, at det er lykkedes at opnaa Enighed om. Det vedrører de Dyr, der blive slagtede i Eksporthagterierne, og altsaa det Kød, der var bestemt til Eksport. Efter Lovforslagets Bestemmelser var det saaledes, at dette Kød fik et Stempel, og naar det havde faaet det, kunde det dels gaa til Udlandet, men det kunde ogsaa faa fri Indgang rundt omkring i alle Landets Kommuner og skulde der betragtes som 1ste Klasses Varer og ikke være underkastet nogen Efterkontrol. Jeg ankede over dette Forslag ved første Behandling, fordi det er meddelt mig, at Forholdene ved et Eksporthagteri kunde være saaledes, at man slagtede nogle Dyr og forsynede dem med Eksporstempel, men der var saa ikke noget i Vejen for, at Direktøren eller Styrelsen for et Slagteri kunde træffe anden Bestemmelse og sige: Dette Kød var ganske vist bestemt til at eksporteres f. Eks. til Tyskland, men nu finder jeg, at Priserne ere gode i København, Aarhus eller et andet Sted her i Landet, og saa tager jeg en anden Bestemmelse, dette Kød skal ikke gaa til Udlandet, men forhandles her i Landet. Efter Lovforslaget vil saadant Kød kunne gaa ind i alle Kommuner som første Klasses Varer og være fri for Efterkontrol. Men hvis der træffes den Bestemmelse med det til Eksport bestemte Kød, at det skal forhandles i Indlandet, skal det ifølge det Ændringsforslag, her er stillet, behandles paa samme Maade som andet Kød, der skal forhandles her i Indlandet, det vil med andre Ord sige, det skal behandles, som der staar foreskrevet i Lovens § 1. Jeg anser det for at være den vigtigste Ændring ved hele Forslaget, og jeg tror, at der heri ligger en Betryggelse for, at Købstæderne ikke behøve at frygte for at faa tilført daarligt Kød, der, fordi det har faaet Eksporstempel, gaar for første Klasses Varer. Nu skal det behandles paa samme Maade som det andet Kød, der er bestemt til Forbrug her i Landet. Faar det første Klasses Stempel, gaar det ind uden Efterkontrolafgift; faar det ikke det, maa det finde sig i at underkaste sig Efterkontrol og maa erlægge Afgift. Denne Bestemmelse er jeg særlig fornøjet over, fordi der herved er skabt Betryggelse imod, at der tilføres Byerne Kød, der gaar under første Klasses Stempel, men ikke kan betragtes som første Klasses Varer. Jeg skal ikke komme nær-